

Η ΣΤΕΡΕΩΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΕΡΝΑΣ ΤΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΠΕΤΖΑΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΔΙΕΥΡΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΟΔΟΥ

Διαρκούντος του μηνός Οκτωβρίου 2021, εν συνεργασία της Δημαρχίας Μπετζάλλας και του Πατριαρχείου τη τεχνική επίμελεια του Αρχιτέκτονος του Πατριαρχείου κ. Θεοδοσίου Μητροπούλου και του Δημάρχου κ. Νικόλα Χαμής έστερεώθη ή στέρνα του ήγουμενείου Μπετζάλλας και περιεχαράχθη όλίγον, χάριν διευρύνσεως της δημοσίας όδοϋ, πρός διευκόλυνσιν τών διερχομένων όχημάτων τών κατοίκων της Μπετζάλλας. Ίδε λεπτομερείας εις τό κάτωθι άρθρον του κ. Μητροπούλου:

“Η ιστορική στέρνα (Φρέαρ) του Ήγουμενείου της Μπετζάλλας”

Υπό του άρχιτέκτονος Δρ. Μητροπούλου Θεοδοσίου

Η στέρνα αυτή βρίσκεται βόρειο-άντολικά του Ήγουμενείου της Μπετζάλλας[1] όπου και έφάπτεται μετ' αυτού καταλαμβάνοντας όλόκληρη τήν υπεδάφεια έκταση του κήπου, ένώ τό στόμιο αυτής βρίσκεται έντός του κήπου. Η στέρνα αυτή έχει όρθογωνική κάτοψη διαστάσεων (5X8X6M) και είναι λαξευμένη στό βραχώδες ύπέδαφος της περιοχής, ένώ ή καμαροσκεπαστή όροφή της είναι κατασκευασμένη από άσβεστολίθους και ύδραυλικό κονίαμα. Τήν τεχνική αυτή τήν συναντούμε και στίς στέρνες του Δαυίδ, πού βρίσκονται στην Βηθλεέμ, οι όποιες επίσης είναι κατασκευασμένες μέ τήν ίδια τεχνοτροπία.[2] Έσωτερικά ή στέρνα είναι έπιχρισμένη μέ παχύ στρώμα κουρασανίου πάχους 10εκ. περ., ώστε νά έμποδίζεται ή διαρροή τών ύδάτων. Η στέρνα αυτή είναι άρχαιοτάτη, ιστορικά δέ, θά πρέπει νά έχει σχέση μέ τίς στέρνες (φρέατα) του Δαυίδ πού βρίσκονται στην Βηθλεέμ. Τό Ήγουμενείο της Μπετζάλλας θά οικοδομηθεϊ μετά τό 1862 (έτος κατασκευής του Ί. Ναού Γενεθλίου της Θεοτόκου στην Μπετζάλλα) στην ιστορική αυτή θέση της έν λόγω στέρνας. Μέ τήν σημερινή διαμόρφωση της όδοϋ περίξ του Ήγουμενείου, μιά μεγάλη βραχώδης μάζα της στέρνας θά έκσκαφεϊ (άφαιρεθεϊ) και στην θέση της θά κατασκευαστεϊ λιθόκτιστος τοίχος ύψους άνω τών 4μ. προκειμένου νά συγκρατηθοϋν οι ύδραυλικές πιέσεις πού προέρχονται από τά ύδατα της στέρνας. Έπειδή τό στόμιο υπερχείλισης της στέρνας είχε καλυφθεϊ από τον έξωτερικό περιμετρικό τοίχο, αυτό είχε σαν συνέπεια νά ανέλθει ή στάθμη τών ύδάτων πολύ ύψηλά έντός της στέρνας, μέ άποτέλεσμα τήν αύξηση τών πιέσεων στά λιθόκτιστα τοιχώματα και τήν δημιουργία κατακόρυφων άνησυχητικών ρηγματώσεων μέ άμεσο κίνδυνο όλικής κατάρρευσης του λιθόκτιστου θόλου της στέρνας. Σήμερα τό Δημαρχείο της Μπετζάλλας, τό όποιο διενεργεί στερεωτικές έργασίες σε συνεργασία μέ τό Πατριαρχείο Ίεροσολύμων στην έν λόγω στέρνα, προέβη στην τμηματική άφαίρεση της ύπάρχουσας ρηγματωμένης λιθοδομής και τήν έπανακατασκευή της από όπλισμένο σκυρόδεμα και λίθους πού άρμόζουν μέ τήν αισθητική του περιβάλλοντος χώρου. Μέ τήν επέμβαση αυτή της άποκατάστασης της στέρνας θά πρέπει νά διακοπεϊ πλέον ή τροφοδοσία της μέ νερό και ό χώρος αυτός νά άξιοποιηθεϊ από τό Πατριαρχείο τόσο άρχαιολογικά όσο και τουριστικά (θρησκευτικό τουρισμό) λόγω της μεγάλης ιστορικής άξίας της”.

[1] Η κατασκευή του Ήγουμενείου άνάγεται μετά τό 1862 επί Πατριαρχίας του Κυρίλλου Β΄(1845-1872) και ήγουμένου Χριστοφόρου μοναχοϋ του Κυρίου Ο

19ος αί. είναι ή περίοδος όπου παρατηρεΐται μεγάλη Ξξαρση στην άνέγερση και τήν διακόσμηση όρθόδοξων ναών στον χῶρο τής Όθωμανικής αύτοκρατορίας, όπου οι συνθήκες για τήν Όρθοδοξία αλλάζουν και γίνονται εύνοϊκότερες μετά τήν συνθήκη τής Άνδριανουπόλεως τό 1829 και ιδιαίτερα μετά τό Χάτι Σερίφ τοῦ 1839 και τό Χάτι Χουμαγιούν τοῦ 1856, όπου φαίνεται ή αλλαγή στην έσωτερική πολιτική τοῦ Όθωμανικοῦ κράτους, μέ τήν καθιέρωση τής ίσονομίας όλων τῶν ύπηκόων τοῦ. Αρχίζει τότε συστηματικότερα ή άνέγερση μεγαλοπρεπῶν ναών στην Μ. Άσία, Σμύρνη, Κων/πολη, Κύπρο και Μ. Άνατολή.

[2] Οι στέρνες στην Βηθλεέμ θά σταματήσουν να χρησιμοποιοῦνται για πόσιμο νερό μετά τό 1200, όταν Σαρακινή γυναίκα έπεσε μέσα στό φρέαρ και επνίγη· έκτοτε τό νερό χρησιμοποιεΐται μόνο για άρδευση, σύμφωνα μέ τά όδοιπορικά τής έποχῆς. ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΟΥ Η ΑΓΙΑ ΒΗΘΛΕΕΜ BENIAMIN ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ 1867

II SAMUEL 23, 14-17

Έκ τής Αρχιγραμματείας